

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Csimcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni și menținută hotărârea Judecătoriei Briceni din 11 ianuarie 2013, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 26 septembrie 2012, SC „Csimcom” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 martie 2012, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni a efectuat controlul operativ la societatea comercială din or. Briceni, str. Constructorilor, 3, ce aparține SC „Csimcom” SRL, în baza acestui control fiind întocmit actul de control nr. 501459.

Menționează că prin decizia nr. 697 din 09 august 2012 a Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni a fost constată încălcarea de către reclamant a art. 5 alin. (2) lit. h) a Legii cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100 din 30 iunie 2000 și art. 123 alin. (5) Titlul IV al Codului Fiscal, manifestate prin comercializarea mărfurilor cu timbre de acciz falsificate.

Afirmă că prin decizia IFS Briceni nr. 697 din 09 august 2012, a fost sancționat cu amendă în sumă de 50000 lei, conform art. 262 Cod fiscal pentru comercializarea băuturilor alcoolice cu timbre de acciz falsificate.

Susține că la 06 septembrie 2012 a depus la IFS Briceni o contestație în ordinea stabilită de art. 268 alin. (1) Cod fiscal, prin care a solicitat înlăturarea ilegalităților admise de autoritatea publică.

Mai indică că prin decizia IFS Briceni din 10 septembrie 2012, fără număr de ieșire, pârâtul a decis respingerea contestației depuse, fără a-și motiva soluția adoptată, fără a analiza argumentele invocate de reclamant și fără a aplica prevederile legale.

Cu referire la prevederile art. 232 Cod fiscal, consideră că nu a existat și nici nu există vreun temei legal de atragere la răspundere fiscală a reclamantului, deoarece acesta nu a comis nici o încălcare fiscală, respectiv lipsește temeiul prevăzut de art. 231 Cod fiscal, privind atragerea la răspundere.

Mai indică că conform art. 243 Cod fiscal, cazul de încălcare fiscală se examinează în prezența persoanei trase la răspundere pentru săvârșirea încălcării. Organul fiscal o anunță în scris despre locul, data și ora examinării cazului.

Afirmă că examinarea cazului de încălcare fiscală a avut loc la 09 august 2012 în lipsa sa, tot atunci fiind emisă și decizia de sancționare, iar el a luat cunoștință cu decizia contestată numai la 13 august 2012.

Consideră că examinarea cazului de încălcare a avut loc în mod superficial și unilateral, ca urmare fiindu-i lezate drepturile.

Susține că emiterea actelor administrative contestate în speța a avut loc fără participarea conducătorului întreprinderii, cu toate că conform art. 239 Cod fiscal, scopul procedurii de examinarea a cazului de încălcare fiscală constă în clarificarea promptă, multilaterală, exhaustivă și obiectivă a circumstanțelor.

Menționează că conform art. 247 Cod fiscal, IFS Briceni urma să clarifice dacă a avut loc într-adevăr o încălcare fiscală și dacă există circumstanțe importante pentru soluționarea cazului, în acest sens fiind relevant că IFS a omis și nici nu putea să indice ce încălcare fiscală a comis conducătorul întreprinderii când a procurat marfă prin facturi fiscale de la un alt agent economic și ulterior a comercializat-o, deoarece faptul falsului mărcilor de acciz, chiar și pentru pârât a fost posibil de determinat doar ca rezultat al unei expertize.

Solicită anularea deciziei nr. 697 din 09 august 2012, ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Briceni din 11 ianuarie 2013 a fost admisă acțiunea, anulată decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni nr. 697 din 09 august 2012 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SC „Csimcom” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2013 fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 octombrie 2013 Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor judecătorești, considerând că instanțele nu au respectat prevederile art. 130 CPC, deoarece esențial au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și concluziile atât ale instanței de apel cât și ale primei instanțe sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Susține că instanțele n-au apreciat probele pertinente care sunt în materialele dosarului, ci au emis hotărâri contradictorii, care contravin legislației în vigoare.

În acest sens menționează că din actul de control nr. 3-501459 din 14 martie 2012 rezultă că conform art. 224 alin. (1) și (2) din Codul fiscal a fost

efectuata o cumpărătură de control în sumă de 26 lei, iar în rezultat s-a emis bonul de casa cu nr. 7 din 13 martie 2012 ora 14:12, fiind specificat produsul cu denumirea vodca „Cumanioc”, vol. 0,25 l, producător SRL „Bojo-Vin”, marcat cu timbru de acciz nr. 1103000751517 suspect de a fi contrafăcut.

Afirmă că anume timbrul de acciz nominalizat a fost prezentat la expert-criminalist, care este indicat în actul de control, fapt confirmat și de administratorul SC „Csimcom” SRL.

Invocă că instanțele judecătorești superficial, incomplet și neobiectiv au examinat litigiul, n-au apreciat probele pertinente din dosar, ci au emis hotărâri ilegale.

La 12 noiembrie 2013, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința din numele intimatului SC „Csimcom” SRL, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni și menținerea hotărârilor judecătorești ale instanțelor inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 octombrie 2013, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din actele speței rezultă că prin decizia Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni nr. 697 din 09 august 2012, adoptată în baza art. 262 alin. (1) din Titlul V al Codului fiscal nr. 407 – XV din 26 iulie 2001, SC „Csimcom” SRL a fost supusă sancțiunii fiscale sub formă de amendă în mărime de 50000 lei pentru comercializarea mărfurilor cu timbre de acciz „Timbre de acciz. Marca comercială de Stat” falsificate.

Fiind investită cu acțiunea în cauză, care are ca obiect anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni nr. 697 din 09 august 2012, prima instanță a găsit-o întemeiată pe motiv că nu s-a stabilit cu certitudine faptul comercializării de către SC „Csimcom” SRL a mărfurilor cu timbre de acciz falsificate.

Soluția dată de prima instanță a fost menținută și de instanța de apel.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în recurs și materialul probator, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că concluzia instanțelor de judecată este una greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și aplicarea greșită a prevederilor legale.

Conform art. 224 alin. (1) Cod fiscal, cumpăratura de control este o modalitate de control, exprimată în crearea artificială de către funcționarul fiscal a situației de procurare a bunurilor materiale, de efectuare a comenzii de executare a

lucrărilor sau de prestare a serviciilor fără scopul de a le achiziționa (consuma) sau de a le comercializa.

Prin prisma normei enunțate, la caz se constată că inspectorii fiscali, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 10/104 din 13 martie 2012, au efectuat controlul fiscal prin metoda verificării operative la SC „Csimcom” SRL.

Ca urmare, la 14 martie 2012 a fost întocmit actul nr. 3-501459, prin care s-a constatat că a fost efectuată o cumpărătură de control în sumă de 26,00 – o sticlă de votcă „Kumaniok” lei volum 0,25 litri, producător „Bojo Vin” SRL cu eliberarea bonului de plată cu nr. 7 din 13 martie 2012 ora 14.12, sticla fiind marcată cu timbrul de acciz nr. 1103000751517, suspect că ar fi contrafăcut, deoarece s-au stabilit deosebiri în imprimarea codului de bariu, deosebiri în aplicarea hologramei, lipsa iluminării sau iluminarea întreruptă la aplicarea tehnicii speciale, în legătură cu ce timbrul de acciz urmează a fi supus expertizei tehnico-științifice (f. d. 4-6).

La fel, actele cauzei demonstrează că prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2043 din 25 mai 2012 întocmit de către Direcția tehnico-criminalistică a MAI, în urma aplicării tehnicii speciale, s-a constatat că timbrul de acciz marca comercială de stat, pentru băuturi alcoolice tari cu număr de serie 1103000751517 este confecționat din hârtie simplă de culoare galbenă, fără fibre textile încorporate în masa suportului, fără filigran, recuzitele executate cu ajutorul formelor de tipar de tip plan-ofset, imprimarea numărului de serie și codului de bare unidimensional – imprimantă monocromatică LaserJet, se deosebește de modelul tip.

Conform art. 123 alin. (5) din Titlul IV Cod Fiscal mărfurile supuse accizelor, îmbuteliate în ambalaj pentru consum final, cum ar fi votca, lichiorurile și alte băuturi spirtoase, vermuturile și alte vinuri din struguri proaspeți, alte băuturi fermentate de la pozițiile tarifare 2205 și 220600, divinurile, comercializate, transportate sau depozitate pe teritoriul Republicii Moldova sau importate pentru comercializare pe teritoriul ei, precum și mărfurile supuse accizelor, îmbuteliate în ambalaj pentru consum final, procurate de la agenții economici rezidenți aflați pe teritoriul Republicii Moldova care nu au relații fiscale cu sistemul ei bugetar, sânt pasibile marcării obligatorii cu “Timbru de acciz”. Marcarea se efectuează în timpul fabricării mărfurilor supuse accizelor, până la importarea acestora, iar în cazul mărfurilor fabricate pe teritoriul Republicii Moldova – până la momentul expedierii (transportării) acestora din încăperea de acciz. Modul de procurare și de utilizare a “Timbrelor de acciz” este stabilit de către Guvern.

Iar art. 5 alin. (2) lit. h) al Legii cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100-XIV din 30 iunie 2000 se interzice circulația producției alcoolice ambalate nemarcate în modul stabilit cu “Timbru de acciz”.

În baza celor expuse mai sus și prin prisma prevederilor enunțate, instanța de recurs conchide că Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni corect a stabilit, prin decizia nr. 697 din 09 august 2012 încălcarea fiscală comisă de către SC „Csimcom” SRL prin comercializarea mărfurilor cu timbru de acciz „Timbre de acciz. Marca Comercială de Stat” falsificate cu aplicarea sancțiunii, în temeiul art. 262 Cod fiscal, care prevede că lipsa timbrelor de acciz, “Timbrelor de acciz” la mărfurile supuse accizelor pasibile de marcă obligatorie sau utilizarea unor timbre de acciz, “Timbrelor de acciz” falsificate ori nevalabile se sancționează, în cazul în care contribuabilul comercializează, transportă sau depozitează mărfuri fără timbre de acciz, “Timbre de acciz” sau cu timbre de acciz, “Timbre de acciz” falsificate ori nevalabile, cu o amendă în mărime de 50000 lei, iar în cazul comiterii repetate a

încălcărilor în cauză, se sancționează cu o amendă de 100000 lei. Încălcările specificate în prezentul alineat comise a treia oară și mai mult se sancționează cu o amendă de 250000 lei pentru fiecare caz.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ca lipsite de suport legal reținerea instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la ilegalitatea deciziei contestate pe motiv că la efectuarea expertizei nu s-a păstrat integritatea obiectului ridicat.

Aceasta deoarece în speță este evident că obiectul expertizei tehnico-științifice îl formează timbrul de acciz și nu sticla de votcă.

Or, și din actul nr. 3-501459 din 14 martie 2012 rezultă că urmează a fi supus expertizei timbrul de acciz, care din start a fost suspectat ca contrafăcut datorită deosebirii în imprimarea codului de bariu, deosebirii în aplicarea hologramei.

Iar faptul că expertului a fost prezentat anume timbru de acciz cu care a fost marcată sticla de votcă „Kumaniok” de la SC „Csimcom” SRL se confirmă prin identitatea numărului de serie „1103000751517”, care coincide întocmai cu cel indicat în actul nr. 3-501459 din 14 martie 2012.

De altfel, din actul menționat rezidă că controlul a fost efectuat în prezența administratorului SC „Csimcom” SRL Sergiu Cruc, care a semnat actul, primind și un exemplar, dar care nu a specificat careva mențiuni în sensul dezacordului cu acesta.

La acest segment se vor reține și prevederile art. 222 alin. (2) Cod fiscal care direct stipulează că în cazul constatării unei încălcări fiscale la care verificarea circumstanțelor necesită mai mult timp, materialele se transmit subdiviziunilor respective ale organului cu atribuții de control fiscal pentru efectuarea unui control fiscal prin alte metode tehnice, ceea ce a și fost îndeplinit de către reprezentantul organului fiscal, or, timbrul de acciz care a provocat suspiecții în perioada controlului a fost transmis pentru a fi supus expertizei tehnico-științifice.

Sunt lipsite de suport legal și susținerile intimatului, reținute, de altfel, și de instanțele de judecată ierarhic inferioare precum că SC „Csimcom” SRL nu duce răspundere pentru falsul timbrului de acciz marcat pe sticla de votcă „Kumaniok”, pe motiv că aceasta a fost procurată în baza facturii fiscale de la altă întreprindere și că nu este obligat de a dispune de mijloace tehnice care ar depista falsificarea timbrelor de acciz.

Aceasta deoarece prevederile art. 6 alin. (2) al Legii cu privire la fabricarea și circulația alcoolului etilic și a producției alcoolice nr. 1100 din 30 iunie 2000 direct indică că răspunderea pentru nerespectarea documentației normative privind alcoolul etilic și producția alcoolică fabricate în Republica Moldova revine agentului economic care le fabrică și/sau le comercializează.

Mai mult că factura fiscală prezentată în confirmarea argumentului menționat nu demonstrează că prin factura menționată a fost procurată anume sticla de votcă „Kumaniok” marcată cu timbrul de acciz nr. 1103000751517.

Nici invocările SRL „Csimcom” SRL cu referire la prevederile art. 243 Cod fiscal precum că cazul de încălcare fiscală ar fi fost examinat în lipsa reprezentantului societății, iar decizia de sancționare ar fi primit-o numai la 13 august 2012 nu pot fi reținute ca întemeiate, or chiar din decizia nr. 697 din 09 august 2012 asupra cazului de încălcare fiscală comisă de SRL „Csimcom” SRL rezultă că cazul a fost examinat cu participarea contribuabilului reprezentat de conducătorul întreprinderii S. Cruc, care a și semnat pe decizia dată la 09 august

2012 că obligațiile, responsabilitatea și drepturile au fost aduse la cunoștință cu eliberarea unui exemplar al deciziei (f. d. 7-8).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite pe deplin de către instanțele judecătorești inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea SC „Csimcom” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ de a respinge.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Briceni.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 24 septembrie 2013 și hotărârea Judecătoriei Briceni din 11 ianuarie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății Comerciale „Csimcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se respinge acțiunea Societății Comerciale „Csimcom” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Briceni cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Ion Vîlcov

Ala Cobăneanu